

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: SØRGE-CANTATA VED SALIG HERR ULRICH FRIDERICH SUHMS BEGRAVELSE DEN 22 JAN. 1778

Citation: Ewald, Johannes: "SØRGE-CANTATA VED SALIG HERR ULRICH FRIDERICH SUHMS BEGRAVELSE DEN 22 JAN. 1778", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 106. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald05val-shoot-workid73486.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

SØRGE-CANTATA VED SALIG HERR ULRICH FRIDERICH SUHMS BEGRAVELSE DEN 22 JAN. 1778

Chor.

SEE da, tag da Offeret,
Strænge Gud, som du begierte! -
Styrk os, lær os bringe det,
Med et ugienstridigt Hierte! -
Tag vor Fryd, Almægtige! -
Ak, det var vor Eneste! -

Solo.

Abraham adlød din Dom -
Mamre hørte Saras Klage! -
Og du smilte; og han kom
Ved sin Isaaks Arm tilbage;
Ak for os var Naaden døv! -
Al vor Lyst - vort Haab er Støv! -

Tutti.

Langsomt gaae vi, hver for sig,
Isserne med Støv bestrøde -
Angstfuld, vild, med bittre Skrig,
Seer os Moderen i Møde -
Ak min Søn, min Søn, jeg seer
Aldrig dig! - ak! - aldrig meer! -

Aria.

Det sidste Glimt af Haab berøvet,
Forlade vi vor Ven i Støvet;
Og mørk, og eensom er vor Vei! -
Den Gud, hvorpaa vi turde haabe,
Bød ingen kiærlig Engel raabe:
Død, skaan dem! - skaan dem! - dræb ham ei! -
Det sidste Glimt af Haab berøvet,
Forlade vi vor Ven i Støvet;
Og mørk, og eensom er vor Vei! -

107

Recitativ.

Skiønt var vort Haab - og stort - og trygt!
Thi Glæder qualte hver en Frygt! -
Vor FREDRIK, ak Du vante
Vort Hierte kun til himmelsk Vellyst! -
Fortroelige med den, med alt hvad Dyden spaaer,
Saae vi den modne Frugt - den, som Du skulde
bære:

Din Kredses Held, og Lyst - Dit Lands - Din Alders Ære! -

Og lydigste, hvad Himlen spaaer;
Din Løn, Dit Vel, Dit sølvgraee Haar! -
O Gud!
Dit Blomster saae vi kun - og hastig gik det ud!

Enhver, som saae det, græd -
Hver Ven af Cimbrer græd -
Hver Muses Graad fortolkte Tab og Smerter -
Men bange FADER! - MODER! - knuuste Hierter!
O skiænk dem, Gud, o skiænk dem salig Graad! -
O smelt det stirrende - det matte mørke Øie! -
Viis dem der' FREDRIK i din Glæde!
Viis dem hans Fryd! - at der' beklemte Bryst,
Selv, naar de see hans Grav, maae føle Væmods
Lyst!

Aria.

Svøbt i Glands af Din Forsoner;
Elskte, skiult i Svælg af Fryd;
Mærker Du blant Glædens Toner,
Ei vor Jammers hæse Lyd! -
Nyd Din Lyst! - vor Graad skal væde,
Graven, Asken af vor Glæde;
Og hvert Fodspor af Din Dyd! -

Choral.

Knæl, og tilbed
Hans Miskundhed,
Hvis Domme vi tilbede! -
Frelste Siæl, Dig gav han Fred;
Os kun traf hans Vrede! -

108

Priis glade Aand
Din Frelzers Haand,
Som gav Dig Livets Krone! -
Evig frie for Støvets Baand,
Knæl for Naadens Throne! -

Dig har hans Røst,
Lægt og forløst! -
Os fængsler den og saarer;
Vi beholdt kun til vor Trøst,
Disse heede Taarer!

109